

ענין משפחה
זמן מצוה

ק א מיי פייב מהל' כלס
בלס כ:
קא ב מיי פייב מהל' שנת
...
ק א מיי פייב מהל' שנת
...
ק א מיי פייב מהל' שנת

הנהגות הב"ח

א) צ"ה אמאי קרי על של
וכ' אמאי קרי ליה מוכן:
ב) ישי"י דיה אמאי קרי
...
קרי לה למדוד:

מוסף רש"י

ואפילו היא של הרס.
אותם שפופרת, דמאיסא
אפילו הכי אסור דלמלא אתי
למילכי מיה. ומוח' ומוח' ככ.
...
דמאיסא אפילו הכי אסור
...
דמאיסא אפילו הכי אסור

תוס' ישנים

א) ענינ' דה' יומי את
ליה הכעניה ללל' יתא
כמיני מודה דרשי' אף כמי
...
דמאיסא אפילו הכי אסור
...
דמאיסא אפילו הכי אסור

מוסף תוספות

א. אמאי לא גזר אטו
היבא דאיכא דמינת דבריו
הבא ר' יצחק. רש"י.
...
דמאיסא אפילו הכי אסור
...
דמאיסא אפילו הכי אסור

רב נסים גאון

מוכח רבא מוכח כסות
מוכח דברין ובלבד שלא
יתביר בחמה לפני החמה
...
דמאיסא אפילו הכי אסור
...
דמאיסא אפילו הכי אסור

כ"ט:

גזרחה עיריאתא ורישיא אמו
עיריאתא דעצמא. והא דקאמר
המלניע (לקמן דף ע"ה). אמינא
...
דמאיסא אפילו הכי אסור
...
דמאיסא אפילו הכי אסור

פתילת הבגד ליתני פתילה של בגד

מאתותא דמאן פתילת של
בגד. והא דקאמר ר' יוחנן
...
דמאיסא אפילו הכי אסור
...
דמאיסא אפילו הכי אסור

מדינת בני ישראל

במדב' (ד' ט"ז). וישראל
במדב' (ד' ט"ז). וישראל
...
דמאיסא אפילו הכי אסור
...
דמאיסא אפילו הכי אסור

ענין משפחה

א) ענינ' דה' יומי את
ליה הכעניה ללל' יתא
כמיני מודה דרשי' אף כמי
...
דמאיסא אפילו הכי אסור
...
דמאיסא אפילו הכי אסור

במה מדליקין פרק שני שבת

הניחו בקופסא דברי הכל
שמא לא נחלקו אלא שתלוא
במגדל דאורייתא דאורייתא
...
דמאיסא אפילו הכי אסור
...
דמאיסא אפילו הכי אסור

הניחו בקופסא דברי הכל שמא לא נחלקו

אלא שתלוא במגדל דאורייתא
דאורייתא דאורייתא דאורייתא
...
דמאיסא אפילו הכי אסור
...
דמאיסא אפילו הכי אסור

מדינת בני ישראל

במדב' (ד' ט"ז). וישראל
במדב' (ד' ט"ז). וישראל
...
דמאיסא אפילו הכי אסור
...
דמאיסא אפילו הכי אסור

ענין משפחה

א) ענינ' דה' יומי את
ליה הכעניה ללל' יתא
כמיני מודה דרשי' אף כמי
...
דמאיסא אפילו הכי אסור
...
דמאיסא אפילו הכי אסור

מסורת הש"ס

א) לקמן מ"ה (ב פסחים י"א,
א) מוספתא פ"ב ע"ח. (ד) לקמן
פ"ב. כהנא י"א. עירובין י"ז. מ"ה.
...
דמאיסא אפילו הכי אסור
...
דמאיסא אפילו הכי אסור

גליון הש"ס

גמ' ניהיה עיליאת דרשיא.
ענין לקמן דף ק"ה ע"ב.
...
דמאיסא אפילו הכי אסור
...
דמאיסא אפילו הכי אסור

לענין רש"י

קריאתא דרש"י. וזהו דו.
קריאתא דרש"י. וזהו דו.
...
דמאיסא אפילו הכי אסור
...
דמאיסא אפילו הכי אסור

רבינו הגאון

הניחו בקופסא דברי הכל
שמא לא נחלקו אלא שתלוא
במגדל דאורייתא דאורייתא
...
דמאיסא אפילו הכי אסור
...
דמאיסא אפילו הכי אסור

תוס' ישנים

א) ענינ' דה' יומי את
ליה הכעניה ללל' יתא
כמיני מודה דרשי' אף כמי
...
דמאיסא אפילו הכי אסור
...
דמאיסא אפילו הכי אסור

מוסף תוספות

א. אמאי לא גזר אטו
היבא דאיכא דמינת דבריו
הבא ר' יצחק. רש"י.
...
דמאיסא אפילו הכי אסור
...
דמאיסא אפילו הכי אסור

רב נסים גאון

מוכח רבא מוכח כסות
מוכח דברין ובלבד שלא
יתביר בחמה לפני החמה
...
דמאיסא אפילו הכי אסור
...
דמאיסא אפילו הכי אסור

א) ענינ' דה' יומי את
ליה הכעניה ללל' יתא
כמיני מודה דרשי' אף כמי
...
דמאיסא אפילו הכי אסור
...
דמאיסא אפילו הכי אסור

כל יומא דשבתא. של כל שבתות השנים: הוה יסיב וגריס. שלא יקרב מלאך המות אליו והסתרה מגינה ממות כלאמרין בטותה (דף קא. א.) סליק וצחיש צליגני. מנענע המלאך בצלילות להשמע קול תימה: ולנזים של צום אצא רעזים. לשתי שאלות הללו הורך: ולא יפה אמר כו'. שמתקנת הלכזים ללא הלכיכוהו לשנות טלטול נצילה ואת האריה המת אסרו לטלטל אלף על ידי ככר זה מינוק. ל"א שהקדימיהו משונות הלכז למשונות האריה לשון רבותי: ולענין שאילתא. דמהו לכבוד: דשאילתא קדמיון. דרך עונה אמר דהוה ליה למימר דשאילתון קדמי: קרויה נר. נר (ה) אלהים נשמת אלם (משלי ט): מוטב סכבה נרו כו'. לאו מהכא יליף חלול שבת דפיקוח נפש נפקא לן (ו) מוחי דעה (ויקרא יח) ולא שימות זינף אלף להטעימן הדבר בצאגה המושכת את הלכז עליו זשאילתא לשמוע הדרשה נשס ועמי הארץ והיו לריבין הדרשנין למשך את לנצנס: סחלוטו וסופו. וכ"ש שיש עוד דנימאים: קודם ששמש. חס יעמול בתורה שקדמה לשמש: יש יתרון: ללווט. לוותא שולא"ש: מהולל משונות: משחוק שמשחק עם הרשעים. שנותן להס שעה משחקת כדי להכילן חלקן ולתורדן מן העולם הבא: שמחה של מלוה. כגון הכנסת כלה: שחוק. שחוק ממש שאין דעת שחוק מיושבת עליו ואפילו לינו של לטון מ"מ אין זו ישוב: קלוט ראש. לטון: קחו לי מנגן. מזהו היא השראת עליו שכינה: לנדר הלכה. לריך לפתח במילי דנדימוטא דירשא: לחלוט טוב. חס צא לטון מתוך שמחה מרלין לו חלוט טוב: נטופוט מר. מרירות מחמת אימה: ודמי רננן. נפתח לצם מחמת השמחה: מעזי פנים. שלא יזיקו: ומעווס פנים. שלא ילא עם עס ממורות דהוה עז פנים (בלה א): דנדיי סורה. מותר לענות כאלו: הכה ויולדס ידיו. דיום שהרה זה יולדת ולו אחר כמו מרגולות וכיון שמשמשת בכל יום נמצאת יולדת בכל יום דהיי משמע קרא בכל עת שהיא מתעברת יולדת משמחה לנגמור לורת הולד לזמן מועט: צא ויראך. טרח לענותו כאלומו כדי להטמיד דברי מורה על מכונו: ליגלג. זו אוולת: אלף. מין אילן הטוען א' מניי פירות צבינות וקפריסין וולגנין ודי אימיה להאי לימיה דהאי כלאמר צרש חזקת הצמים (ז): פיסם צר. ששמעת גלוסקאות שרצונות כמין פס ד ומשמע כלי מילת כמו תמונת פסיס: צר. כמו לצבור צר (בבבא מצא טז) ולענין כלי מילת צר נקי כמו צרה כחמה (שיר ז): כפסין ופעיעיות. שיואלין כמות שהן צלילה חמד וכנין ועגולין כגלוסקאות: נברא צר קורא. סיב כמין לצנס מוזייר גדל סביבות הקור של דקל כשהוא רך. קור ענף האילן כשהוא רך יולא בכל שנה קודם שמשקה קרוי קור: שהמרו

קח א מיי פכיו מה' שנת הלכה יח סמך לאין פה טוש"ע א"ח סימן שער סעף ז':
קב ב מיי פכיו מה' שנת שבת הלכה פה סמך
שם טוש"ע א"ח פ"י ש"א סעף ז':
ק ג מיי פ"ח מהלכות ט"ל סעף ז':
ק ד מיי פ"ו מה' סעף ז' וסד' המורה הלכה ד [בבבא ש"ע דרשנות סימן ז':]
ק ה מיי פ"ב מה' דעות הלכה ג:

מוסף רש"י

מניין פנים. שלא יתנו צו ונעוזה פנים. שלא יולא על לזו ממוזי (בבבא טו): גלוסקאות וכלי מילת. דרוש סימך נר לטון מילת. הרה, שיש רחוק, וחסה רחבה לא שפחת אלף פה פליה, ולי מילת דרוש סימך לטון כמות פנים (בבבא טו): ק"א.

רב נסים און

ואברך מהו עליו כבר או חתוק וטלטלו. תמצא עיקר (המעשה) (כרז ז) בפרק כירה (ף טג) איחרת מת המוטב בחמה רב יהודה אמר שמואל הוסיפו משה למטה, ורבי חיננא (בר שלמיח) שמייה דרב אמר מניח עליו כבר או חתוק וטלטלו. ובפרק גטיל אדם את בנו (ף טז) אמר אל אמר כבר או חתוק אלף למה לבבוי. ויפין ללמוד כי אחם שנתחין פה על הגמורה שהולקין את הרב עליו. כדי שישירי הגמורה במקומה. עובדין עם על הצעות ואמר לעשות כן. שלא יהיו חסיפה לחיוב כבר אלף למה לבבוי ולא דבר אחר. ג"א: ויטאן חרע שלורה שנתחין עליו על הגמורה שהולקין עליה נר שבת כדי שישלטהו כשבת ויסרוה במקומה בבגדי לטאח ולתוכן ורשהו אהור. אין לעשותו כלי. כי הקבלה לא התיירה זאת אלף למה לא ולתון.

רבנו חננאל

ולענין שאילתא דשאילתא, ת"ש נשמתו של אדם היא נרו של הקב"ה שנאמר ה' נשמת אדם, מוטב הכמה נרו של בשר ודם מפני נרו של הקב"ה. כלומר אם הוא חולה ויש בו סכנה אין השינה שורה אלף מתוך שפחה. שנאמר והיה כגון המנגן ותחי עליו ורח אהלים, וכן לדבר הלכה, והני מילי כרבה אבל בתלמוד לא, שכל תלמיד שאין שפתותיו נטופות מר חבוייה. ונר רבן לעולם ידא דארע עננותו כהלא ואל יחי קפדן כשמיי. מעשה

16 לקמן קט"ו. ט לקמן מג: קמ"ג. א בריתא דר. ז. (ז) (ז"ל אלעזר. ט) פסיס קרי. ט"ש (ו) ס"א שמה. ט מיון בענין עין ט"ה. ט) לקמן פ"ח: ראו ליתות. ט) נפי תוספוט וס' איתא שפילנו וכו' וכן ש"ס. ד"ה אין בן דרו, (ט) ממות קרא. ט) (לפנות דר"ג ט"ו ע"ש עייני רביס). ט) (ז"ל ד"ה). ט) יומת פ"ה. ט) (דכ"א פסיס דר. דר. מ"ה. ט) (ט) (ז"ל ד"ה). ט) (ז"ל ד"ה). ט) (בבבא ט"ז. ט) (בבבא ט"ז. ט)

הורה אור השלם

- 1 כי די אש דקבר אין בל דייס שטחון בי ללבב די דא טוב נב דארידי המה: קהלת ט ד
- 2 מה יתרון לארס בקל עמלו שיעלמו תחת השמש: קהלת א ג
- 3 סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא את מצותיו המור בי כל האדם: קהלת י ב ג
- 4 טוב בעם משחקו כי ברע פנים ייבב לב: קהלת ג ג
- 5 לשחקו אחרתי מהולל ולשמחה מה זה עשה: קהלת ב ב
- 6 ושבחתי אשר אני טוב והשמחה אשר אין טוב לארס תחת השמש כי אם לשמח ולשמח ולשמח: והוא יקונו בעמלו ימי תויו אשר נתן לו האלהים תחת השמש: קהלת ח טו
- 7 ועתה קחו לי מנגן ותקו נגי: והנגן ותרו עליו די מלכ"ס ב ג ט
- 8 ליתן עבדות בהשם מגולות מוקודם שפתוחי שושנים נטופות מור עבר: שיר השירים ה יג
- 9 אל תען כסיל באטלון פן תשוה לו גם אהר: כסילי כו ד
- 10 ענה כסיל באטלון פן יהיה תבם בעיני: משלי כו ה
- 11 דניי מביא אותם מארץ צפון וקבצתיים מקרבתי ארץ עם עור ופסח תקח וילדת יתרו קהל גדול וישבו תקח: וימיתו לא ו י
- 12 מה שהיה הוא שיערה ומה שעשה הוא שיעשה ואין כל תיך תחת השמש: קהלת א א
- 13 בתי מרום ישראל אשתלבו וישא ענף ועשה פרי ותקח לארו אריר וישבת תחתיו כל צפור כל קנן בצל דליותיו תשבת: חיזקאל יו כ
- 14 יהי פסת בר בארץ בראש דר"ם ירעש בלבנון פרוי ותיצו מעיר בעשב תהלים עב טו

לעזי רש"י

שולא"ש (שול"ין). חבוייה.

א) ופי' מוסי' בימות קט: ד"ה: רשה ורין, ב) [בכרת לג' ורין], ג) ופי' מוסי' סנהדרין, ד) ד"ה אלף תוס' קדושין מ: מ: ד"ה און, ה) זה ש"ן לניי מבריה, ו) [סוטה מ: סנהדרין קן: סוטה מ: [מעטת כל: מריס לו:]

גליון הש"ס

נמרא הלא גייריה, פי' ימות דף כל ע"כ מוסי' ד"ה לל בנימי דף קט ע"כ מוסי' ד"ה רב:

לעוי רש"י

בילוייה [בשיתוקש], מארך, אינו מעגל ימי.

רבינו חננאל

בני אדם שהמרו זה את זה, כל מי שקניט הילל יטול ד' מאות וזו כו'. אמר ר' הוה אמנות עתיך וכו' אמנות זה סדר חוסין, עתיך זה סדר מועד, חוסין זה סדר נשים, ישועות זה סדר נזיקים, חכמה זה סדר קריש, ורעה זה סדר שהות, ואף על פי כן יראת ה' היא אוצרו, אי אכא ראת ה' אין ואי לא לא. רבא אמר בשעה שמכניסין את האדם לדין אומרים לו נשאת ונתת באמונה, כבעת עוים לתורה, עסקת בפרה ורביה, ציפית לישועה, פילפתת בחכמה, הנהגה דבר מתוך דבר, אפי' שיש בך כל אילו אי אכא יראת שמיים אין ואי לא לא. פי' חומטון חל מרעון בתבואה, ואינו בא בה סלמטון והיא רענאה, ומפורש בסוף המכור את הפסיה. כל ת"ח שיש בו תורה ואין בו

במה מדליקין פרק שני שבת

לא.

עין משפט גר מצוה

ק"ג א טור וש"ע א"ח סי' ק"ג: ק"ד ב מ"י פ"א מהל' מ"מ הלכה ח טור וש"ע א"ח סימן קכ"ה ע"כ:

תורה אור השלם

- 1 ואלה דבגדים אשר יעשו חישו ואפוד ומעיל וכתנת חשבין מצנפת ואבנט ועשו בגדי קרבן לאתבין אהרן ולבניו לכהן לוי: שמות כז ד
2 ובנטע ומשקן וירידו אתו הלויים ונתת ומשקן ויקטנו אתו הלויים ותקן ותיקב יתקנו: במדבר א גא
3 ואמרת אל פרעה מה אמר ה' בני בכרי ישראל: שמות ד כב
4 ויהי אבונת עתיך חסן וישנת חכמת ודעת יראת ה' והיא אוצרו: ישעיהו לג ג

מוסף תוספות

- א. ד"ר"ת וכו' (הגיה) בספר הישר גבי עובדא דשנים שהמרו זה את זה [הגא], שהקנו זה לזה, דאי לא הקנו, ליהודי בהו וכו' [בין] שאין לו שום תביעה. מוסי' בית עז. ד"ה הל' ב. עובדיו האדמה, (ו)לא ידעו אם יצלתו) אם לאו, [אלא]. שטס להיין. ג. שיצמיח זרעו. מוסי' הל"ס.

המרו. נתעברו כמו שממדין את היונים דסנהדרין (דף סה:): מי כאן הלל כלום כאן הלל ולשון גנאי לנשיא ישראל: מפני מה ראשן של צבליים סגולגל עגול. לישא אחריה ראשן של צבליים סגולגל עגול: פירוט. רכות: שדים זין החולות. והכות נושבת ונכנס בתוך עיניהם. ובמקום אחרים) מפרש מרומות לשון עגולות בית מושב שלהן ואף כאן לני אומר כן ומפני שדים זין החולות שיה אומם המקום שלא יהא סדק של עיניהם ארוך כשלו ויכנס בו החול. וכן רגליהם של אפרקיים רחבות שלא יעצבו צבליי המים ורזותיו מפרשים שדים זין צבלי המים והולכין יחפין ומתפשטין רגליהן לפי שהמעל דוחק הרגל ומעמידו על דפוס שלו: כדי הוא הלל ראו לכן: הולאו צנופיהם. דמניא הבא לקבל דברי חכמות חון מדבר אחד וכן גר הבא להמנייר וקבל עליו דברי מורה חון מדבר אחד אין מקבלין אותו במסכת בכורות (דף ל:): גייריה.

והולכין יחפין ומתפשטין רגליהן לפי שהמעל דוחק הרגל ומעמידו על דפוס שלו: כדי הוא הלל ראו לכן: הולאו צנופיהם. דמניא הבא לקבל דברי חכמות חון מדבר אחד וכן גר הבא להמנייר וקבל עליו דברי מורה חון מדבר אחד אין מקבלין אותו במסכת בכורות (דף ל:): גייריה. וסמך על חכמתו שסופו שירגילנו לקבל עליו דלל דמניא הא לחון מדבר אחד שלא היה כופר בצורה שבעל פה אלף שלא היה מאמין שהיא מפי הגבורה והלל הוצטת שאחר שלמדנו יסמוך עליו: אפיך ליה. כגון תשר"ק: לאו עלי קא סמכ. מניין אמה יודע שזו אלף חן בית אלף שלמדתיך וסמכת על. דלל נמי סמוך על דברי: אמה הבנין. מקל שהוא אמת אורך ומודדים בו אורך הבנין שהיו קוללין עם האומנין כן וכן אמת בכן וכן דמים: דעלך מני חכבך לא טעניה. ריעך ורע חכבך אל תעזוב (משל' סו) זה הקב"ה אל תעזוב על דבריו שהרי עלין שאפי' שיעבור חכיקן על דברין. ל"א חכיקן אל תעזוב כגון גולה גנבה ילאוך ורוב המזות: אידך. שאר דברי תורה: פירושה. דהא מילתא הוא לדעת אמה דבר שנאוי זיל גמור ל"א חכיקן אמר. סופר. מלמד מינוקות: עכסיס. תיקוני זכרי המלך לפי הכבוד: שלטון. הגרים הללו: סדר ורעיס. שעל אמונת האדם סומכין להפריש מעשרותיו כלאו: חוסן. לשון יורשין ועל ידי אשה נולדו יורשין: סדר נזיקין. מושיען מזהיר לפרוש מהיק ומתחייב ממון: דעם. עדיף מתכמה: הוא אולרי. הוא עיקר השחש צבניו לאזור ולעשות סגולה לזכרון: קבעת עמיס. לפי שאדם כריך להסתפק בדרך ארץ שאם אין דרך ארץ אין מורה הולך לקבוע עמים לתורה דבר קבוצ שלא ימשך כל היום לדרך ארץ: צנפיה ורציה. היינו חוסן: לפי' לישועה. לדברי הנציאים: הבגה דבר מסוך דבר. היינו דעם: קצ חומטון. ארץ מלחה ומשמרת את הפירות מהתליע: ואינו חושש. למוכרה דמני חסין דללו אונסה היא שהרי שמינתן בך: יראת

דכתיב יהיה אמונת עתיך חוסן ישועות חכמת ודעת וגו' אמונת זה סדר זרעים עתיך זה סדר מועד חוסן זה סדר נשים ישועות זה סדר נזיקין חכמת זה סדר קריש ודעת זה סדר שהרות ואפ"ה ייראת ה' היא אוצרו אמר רבא בשעה שמכניסין אדם לדין אומרים לו אינשאת ונתת באמונה יקבעת עתיים לתורה עסקת כפו"ר צפית לישועה פלפלת בחכמה הבנת דבר מתוך דבר ואפ"ה אי יראת ה' היא אוצרו אין אי לא לא משל לאדם שאמר לשלוהו העלה לי כור חמיש לעלייה הלך והעלה לו א"ל עירבת לי בהן קב חומטון א"ל לאו א"ל מוטב אם לא העלייתה: תנא דבי ר"י מערב אדם קב חומטון בכור של תבואה ואינו חושש: אמר רבה בר רב הונא כל אדם שיש בו תורה ואין בו יראת

יראת